

jeg tror rigtignok, at Hæren snarere vil lægge sig lidt. Det varer for længe, Historien bliver for gammel, det er Sagen. Man bliver træt af disse evige Løfter om, at Ministeriet nok vil gaa, naar blot Valgerne ville holde ud; det strækker ikke til i Længden. Det ærede Medlem mente, at Kruffen gik saa længe tilvaands, at den tilsidst kommer hankeløs hjem, om end Hæanden var nok saa stærk; men det er just ikke Hæanden, det kommer an paa. Hvad det kommer an paa, er, hvorledes Kruffen og Hæanden hænge sammen; dersom der er godt Hold deri, saa varer det længe, inden Hæanden gaar af Kruffen. Det er ikke blot Hæanden, der holder Kruffen, men man skal ogsaa se paa Hæanden; er den tilbørlig stærk, hænger den længere ved Kruffen. Dernæst mente det ærede Medlem, at, naar hele Thinget, med Undtagelse af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds og mig — os to gjorde han ikke Regning paa —, vilde sige til Conseilspresidenten, at nu var det nok bedst, han gik sin Vej, vilde han nok lade det gaa videre i næste Statsraad, og saa vilde Alt være klar. Men at det ærede Medlem for Thisted og jeg ikke ville gaa med, er jo fuldstændig ligegyldigt, naar hele det øvrige Thing vil gaa med; os behøver han ikke at regne med; naar han har alle de øvrige Herrer med, tager han saamænd intet Hensyn til, hvad vi to ville; men det ærede Medlem veed, at der er flere med os her i Thinget, der ikke ville være med, og at der er flere paa andre Steder baade i og udenfor Rigsdagen; derfor gaar det ikke saa let. Skulde det ærede Medlem dog derfor ikke kunne komme til det Resultat at prøve paa, om vi ikke ogsaa iaar ligesom i andre foregaaende Samlinger, skulde kunne faae Et og Andet udrettet med det nuværende Ministerium, da han ikke synes at have særlig Udsetelse til at flytte Ministeriet?

Berg: Jeg føler mig ikke fristet til at svare det ærede Medlem, der sidst satte sig. Jeg betragter det som en Nærværelse, at vi have det ærede Medlem her; thi det vilde være grusligt, synes det mig, om vi og Ministeriet naaede dertil, at ikke en Æneste kunde staa op og forsvare det her. Jeg skal blot bemærke, at det ærede Medlem maa meget have glemt den sidste Lids Historie, naar han ikke tror, at jeg har gjort de alvorligste Forsøg med at opnaa nogle Reformers hos det nuværende Ministerium, ganske vist mislykkede Forsøg. Det jeg forlangte Ordet for, var for at sige et Par Ord til min ærede Nabo (Nimesstad). Godt Nabostab hører til det daglige Brød, og min ærede Nabo tilvænne er en af dem, jeg mindst vilde have noget Udestaaende med. Han er bleven fortrydelig paa mig, fordi jeg sagde, at han optraadte paa den praktiske politiske Skueplads som Venstremænd, og at han har været vor Grundlov mod provisoriske Tilbørligheder. Jeg vil ikke gjøre

Nogen Urret. Har det ærede Medlem ment, at han ikke optraadte som Venstremænd, skal jeg ikke betage ham den Mening; men jeg skal kun sige, at saaledes var Venstremænds Mening ikke, der stemte for ham. Jeg skal fremvise hans Program ved anden Leilighed, til næste Aar, hvis han ønsker det; men Andre kunne søge det forinden, og der kunne de finde, at det Spørgsmaal, som navnlig var oppe den 14de Juni 1861, særlig paa Grund af afspøde de Conincs Angreb paa den almindelige Valgret, var Spørgsmaalet om Stillingen til den almindelige Valgret, og der hævdede den ærede Kandidat i Nykjøbing paa Sjælland, at han var en sand Ven af Grundloven og Valgloven, ikke fordi vi tilfældig havde begge Dele, men i Virkeligheden; og et andet Spørgsmaal, der særlig var oppe, var Spørgsmaalet om Fæstetvang eller Ikke-Fæstetvang. Hans Modkandidat . . .

Formanden (Krabbe): Jeg bliver nødsaget til at gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at han kommer længere og længere bort fra Sagens egentlige Stilling.

Berg: Men det er akkurat det Samme, som det ærede Medlem fremsatte før.

Formanden (Krabbe): Da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimesstad) havde Ordet, var det foranlediget ved det, som var udtalt af det ærede Medlem, og som ved Overbærenhed fra Formandens Side var passeret.

Berg: Ja, jeg forlanger ikke den samme Overbærenhed. Jeg skal da slutte med at sige, at det ærede Medlem frembæres ogsaa med Hensyn til den Del af sit Foredrag som Venstres Kandidat af fremragende Venstremænd i Kredsen. Mulig toge de fejl; og jeg indrømmer, at den faldne Kandidat siden har vist sig som Venstrefagets varme Forkæmper. Saaledes stod Valget og dets Udfald da; jeg kan senere nøiere bevise det paa et andet Sted end her, og med Hensyn til det andet Punkt, det ærede Medlems Stilling til provisoriske Finantslove, henviser jeg til Rigsraadstibenden for 1865; der vil man faae fornøden Bæst. Jeg har ikke villet fornærme det ærede Medlem, tværtimod, jeg vil sige, at saadan var hans Rygte; at han er anderledes, end hans Rygte, eller mener selv at være bedre end sit Rygte, er det, der ligger os imellem; men han har Ret i, at jeg har ikke fremdraget det for at faare ham, thi denne foranderlige Skjæbne har han desværre tilfældes med saa mange af sine nuværende Meningsfæller; men det glæder mig, at det ærede Medlem angaaende den Sag, her ligger for, ikke har nogen positiv Indsigelse. Han staaer ikke op og roser i eget eller Andres Navn den nuværende politiske Situation, han staaer